

Patriarhul Ioan al Antiohiei: Postul este o continuă jertfă de sine. Iertarea este și ea o jertfă

Preafericitul Părinte Ioan al X-lea, Patriarhul Antiohiei, a transmis un mesaj în care își cere iertare de la credincioși la începutul Postului Mare și explică esența duhovnicească a acestuia, pe care îl prezintă ca pe o călătorie de schimbare a sufletului prin renunțarea la sine.

Biserica a rânduit Postul Mare pentru a transmite mai multe mesaje esențiale pentru creștini, spune Preafericirea Sa, mai ales acela că „suntem propriii noștri stăpâni numai dacă ne lăsăm în mâinile lui Dumnezeu”.

„Postul este milostenie, compasiune și grijă pentru celălalt. Mai presus de toate, este o continuă jertfă de sine. Nu este doar renunțare la mâncare, ci mai degrabă felul prin care îi spunem Făcătorului și Dumnezeuului nostru că ne lipsim pe noi pentru a-i hrăni pe săracii pe care El îi iubește”.

„Postul este jertfă, cedare, renunțare. Poate că aceasta rezumă esența lui”, adaugă Întâistătătorul Bisericii Antiohiei. El mai explică și că iertarea însăși, pe care suntem

chemați să o exersăm la începutul postului, este o jertfă de sine.

„Postul este iertare, iar iertarea este și ea o renunțare, o jertfă pentru cei pe care Dumnezeu nu i-a înzestrat cu talanți lumești”.

Renunțarea la mânie și iertarea fac ca lumina lui Hristos să lumineze prin noi către toți ceilalți, afirmă patriarhul antiohian, care trimite la o zicere a Sfinților Părinți: „Să nu lași soarele acestei lumi să apună peste mânia ta, ca să nu apună nici din sufletul tău Soarele Dreptății, Hristos, a Căruia este cinstea și slava”.

Subliniind tradiția îndelungată a postului, care datează de la începuturile creștinismului, Patriarhul Antiohiei spune că, prin aceasta, „am învățat de timpuriu să ne punem viața vremelnică în perspectiva celei veșnice. Mai ales în această perioadă a Marelui Post, am înțeles că sunetul clopotelor ne bate la poarta inimii pentru a-L slăvi pe Împăratul Oștilor Îngerești”.

„Clopotele bisericilor ne cheamă zilele acestea să înflorim împreună cu întreaga natură în primăvara unei relații cu Făcătorul nostru Care ne iubește. Ele ne cheamă să ne lepădăm de tot ceea ce ne împiedică să intrăm în cămara nunții cu Hristos, Mirele sufletelor, și să aprindem candela sufletului ca fecioarele înțelepte prin trezvie, înțelepciune, iubire, năzuință și discernământ în mijlocul acestei lumi”.

„Clopotele ne trezesc și ne cheamă să privim îmbelșugata iubire care nu a șovăit să meargă pe calea suferinței și crucii de dragul oamenilor. Și ne mai îndeamnă să căutăm zorii Învierii lui Iisus și să depunem pe mormântul Lui gol cununa biruinței întru pomenirea biruinței Sale asupra morții și întru bunăvestirea slăvitei Sale învieri”.

În finalul mesajului său, Patriarhul Ioan se roagă pentru pacea lumii și, mai ales, pentru „Orientul rănit”, pentru cei smulși de lângă cei dragi, pentru ca Dumnezeu să acopere țările noastre și să le păzească de persecuții religioase, de terorism, răpiri, violență și întristări.

Patriarhul i-a menționat pe mitropoliții de Alep Ioan Ibrahim și Paul Yazigi, răpiți în aprilie 2013, spunând că tăcerea profundă a opiniei publice internaționale cu privire la răpirea lor este la fel de revoltătoare ca și răpirea în sine.

basilica.ro